

310.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji
w sprawie podurzędów celnych, otwieranych w
siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 paździer-
nika 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84,
poz. 610) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Podurzędy celne, utworzone w siedzi-
bach przedsiębiorstw przemysłowych, są oddzia-
łami swych urzędów macierzystych i dokonywają
odpraw celnych przywózowych i wywózowych
w zakresie udzielonych im uprawnień.

2) Przedsiębiorstwo przemysłowe może od-
prawiać w podurzędzie celnym tylko towary prze-
znaczone dla tego zakładu, dla którego przed-
siębiorstwo uzyskało zezwolenie na odprawę w
danych podurzędzie.

§ 2. Miejsce urzędowe (art. 44 prawa celne-
go) podurzędu celnego stanowią pomieszczenia
podurzędu celnego, magazyny celne oraz tereny,
przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie
przedsiębiorstwa. Władze celne, wykonywające
kontrolę czynności podurzędu, mają wolny dostęp
do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących
się w obrębie danego przedsiębiorstwa prze-
mysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego,
w którym dokonywa się fabrykacji, powinien za-
sadniczo odbywać się w towarzystwie funkcyj-
narjusza przedsiębiorstwa.

§ 3. 1) Etat osobowy podurzędu ustala naczel-
nik urzędu celnego macierzystego w zależności od
rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przed-
siębiorstwa.

2) Koszta utrzymania funkcjonariuszów za-
trudnionych w podurzędach celnych, jak również
koszta związane z kontrolą czynności podurzęd-
ów przez urząd celny macierzysty zwracają Skar-
bowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w
których interesie utworzono podurzędy.

§ 4. 1) Przedsiębiorstwo przemysłowe obo-
wiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich
pomieszczeń dla podurzędu, jako to: na kance-
larję, magazyny i t. p. wraz z urządzeniami i przy-
borami, potrzebnymi do odprawy celnej.

2) Pomieszczenia takie stanowią lokale urzę-
dowe podurzędu celnego, przeznaczone do wy-
łączonego jego użytku. Wymienione pomieszczenia
przedsiębiorstwo obowiązane jest własnym stara-
niem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzy-
mywać w należyłym stanie. Ponadto przedsię-
biorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie
na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań
dla funkcjonariuszów celnych, zatrudnionych w
podurzędzie.

3) Celem wykonywania prac fizycznych, zwią-
zanych z odprawą celną przesyłek, przedsię-
biorstwo powinno dostarczyć podurzędowi celnemu
własnym staraniem i na własny koszt odpowied-
nych sił roboczych.

§ 5. 1) Przesyłki przeznaczone dla przedsię-
biorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce,
półfabrykaty, materiały budowlane, materiały nie-
zbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to:
maszyny, ich części, narzędzia, materiały pędne
i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony
w liście przewozowym, przekazywane bezpośred-
nio do podurzędów celnych. Na przesyłki takie
kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz
listu przekazowego, który to egzemplarz urząd
celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi
celnemu macierzystemu, niezależnie od listu prze-
kazowego przesyłanego podurzędowi.

2) Nie sporządza się czwartego egzemplarza
listu przekazowego w tych przypadkach, gdy prze-
kazywanie towaru następuje z urzędu macierzystego
do podległego mu podurzędu celnego.

3) Inne towary przeznaczone dla przedsię-
biorstw przemysłowych powinny być odprawiane
w urzędach celnych granicznych lub wewnętrz-
nych na ogólnych zasadach.

§ 6. Przekazane do podurzędu celnego towa-
ry odprawia personel podurzędu lub urzędnik de-
legowany w tym celu każdorazowo przez urząd
celny macierzysty. Dyrekcja Ceł określa, które
towary mogą być odprawiane przez personel da-
nego podurzędu celnego.

§ 7. 1) Oddawanie przesyłek celnych z tere-
nu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa
powinno odbywać się na podstawie wykazów
zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których
jeden egzemplarz otrzymuje od kolei podurząd
celny.

2) Przyjęcie przesyłek celnych przedsię-
biorstwo powinno potwierdzić na wykazach zdaw-
czych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb
celnych oraz dnia i godziny przyjęcia.

3) Przybywające do stacji taryfowej przesył-
ki celne drobnicowe mogą być w ramach umów
bocznicowych przekazywane na bocznicę przemy-
słową tylko w wagonach krytych. Używanie dla

przewozu takich przesyłek wagonów otwartych
jest wzbronione.

4) Przewóz przesyłek celnych z kolejowej
stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innymi środ-
kami przewozowymi, niż koleją, może być doko-
nany tylko za każdorazowym pozwoleniem urzę-
du celnego macierzystego i pod konwojem cel-
nym.

5) W przypadkach uszkodzenia wagonu z
przesyłkami celnymi, uszkodzenia lub braku plomb
celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek cel-
nych stacja taryfowa zawiadamia o tem właściwy
urząd celny macierzysty, celem sporządzenia
wspólnie odpowiedniego protokołu. Przed spor-
ządzeniem protokołu przy udziale funkcjonarju-
sza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być
przekazane przedsiębiorstwu.

§ 8. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych
od kolei na stacji taryfowej (§ 7) przedsiębiorstwo
ponosi wobec Zarządu Ceł całkowitą odpowię-
dzialność za całość nałożonych na przesyłki za-
mknięć celnych oraz za całość wspomnianych
przesyłek.

§ 8. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych
od kolei na stacji taryfowej (§ 7) przedsiębiorstwo
ponosi wobec Zarządu Ceł całkowitą odpowię-
dzialność za całość nałożonych na przesyłki za-
mknięć celnych oraz za całość wspomnianych
przesyłek.

2) Ochrona przesyłek celnych, od chwili przy-
jęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do
czasu oclenia i wydania przez podurząd celny do
wolnego obrotu, należy do obowiązku przedsię-
biorstwa.

3) Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki cel-
ne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć
podurzędowi celnemu w ciągu 24 godzin od daty
przyjęcia.

4) W razie niedostarczenia przesyłki w tym
terminie podurząd celny wyznacza przedsię-
biorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bez-
skutecznym upływie wyznaczonego dla odszuka-
nia przesyłki terminu przedsiębiorstwo obo-
wiązane jest niezwłocznie uiścić przypadające od za-
ginionej przesyłki należności celne i inne opłaty,
według zasad określanych każdorazowo w przepi-
sach o materialnej odpowiedzialności przedsię-
biorstw przewozowych za niedostarczenie urzę-
dom celnym przesyłek celnych.

5) Niedostarczenie podurzędowi celnemu
przesyłek celnych do odprawy lub też dostarcze-
nie przesyłek w stanie zmienionym może niezale-
żnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowa-
nia karnego skarbowego i ścigania od przed-
siębiorstwa przypadających za przesyłki należno-
ści celnych i innych spowodować niezwłoczne
zwinienie podurzędu celnego z pominięciem okre-
su czasu, ustalonego w § 14.

§ 9. 1) Przekazane przez kolej przedsię-
biorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez
przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom, aż
dopiero po ocleniu ich i wydaniu do wolnego obro-
tu przez podurząd celny. Przesyłki celne dostar-
czone do przedsiębiorstwa, jeżeli nie podlegają
odprawie w wagonach, powinny być niezwłocznie
wyładowane środkami przedsiębiorstwa do maga-
zynu celnego podurzędu pod dozorem funkcyj-
narjuszy celnych. W wyjątkowych przypadkach
podurząd może zezwolić na pozostawienie takich
przesyłek w wagonie do dnia następnego.

2) Magazyn celny podurzędu pozostaje stale
pod wspólnym zamknięciem celnym podurzędu
i przedsiębiorstwa.

3) Znajdujące się na wagonach i oddzielnych
sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być
zdjęte tylko przez funkcjonariuszów celnych.

4) Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować
się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących
obrotu towarowego z zagranicą.

§ 10. 1) Przybyłe do podurzędu przesyłki cel-
ne powinny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo
do odprawy celnej w okresie czasu, ustalonym
ogólnymi przepisami celnymi dla zgłoszenia do
odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych
urzędach celnych.

2) Odprawa celna wymienionych wyżej prze-
syłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu
odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 11. 1) Przesyłki wagonowe, odprawione
do wywozu zagranicę w podurzędzie celnym, po-
winny być przez przedsiębiorstwo dostawione do
taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu
w ciągu 24 godzin, przesyłki zaś drobnicowe —
w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wy-
wózowej.

2) Odpowiedzialność za całość odprawionych
przez podurząd celny do wywozu przesyłek oraz
za całość nałożonych na przesyłki zamknięć cel-
nych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili
przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji ta-
ryfowej lub w kolejowym magazynie tej stacji.

3) Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się
na podstawie wykazów zdawczych, sporządza-
nych przez przedsiębiorstwo, z których jeden
egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza podurzędowi
celnemu. W wykazie takim powinna kolej ozna-
czyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość
i stan plomb celnych.

4) Przy nadawaniu do przewozu przesyłek
odprawionych do wywozu przez podurząd celny
przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć ko-
lejowej stacji taryfowej wraz z listami przewo-
wymi również listy przekazowe, wypełnione w

sposób ustalony w § 13. Na kolejowych listach
przewozowych, na listach przekazowych oraz
na wagonach z ładunkami wagonowymi względnie
na poszczególnych sztukach przesyłek drobnico-
wych powinny być naklejone przez przedsię-
biorstwo nalepki zielone używane przy przekazywa-
niu kolejowych przesyłek celnych. Na nalepkach
należy umieszczać nazwę nadawczego podurzędu
celnego oraz nazwę odbiorczego urzędu celnego.

§ 12. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłki przez
kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za
całość przesyłki i dostarczenia jej odbiorczemu
urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

2) W razie istotnej potrzeby kolej może
sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej do
wywozu w podurzędzie celnym, przed przyjęciem
przesyłki do przewozu i podpisaniem listu prze-
kazowego.

3) Sprawdzenie takie powinno się odbywać w
obecności funkcjonariusza podurzędu celnego lub
urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do
zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego.
O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpo-
wiednie adnotacje na liście przekazowym.

4) Dostarczenie drogą kołową do magazynu
kolejowej stacji taryfowej drobnicowych przesy-
łek, odprawionych do wywozu przez podurząd,
może odbywać się pod konwojem celnym i tylko
za pozwoleniem urzędu celnego macierzystego.

§ 13. 1) Listy przekazowe na przesyłki od-
prawione do wywozu zagranicę w podurzędzie
celnym sporządza przedsiębiorstwo na drukach
obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek
celnych kolejami. W liście takim przedsiębiorstwo
wypełnia nagłówki oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8,
9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza
podurzędowi, który zapisuje je do rejestru i wy-
pełnia ze swej strony rubryki 1, 11 i 14.

2) Wypełnione w ten sposób listy przekazo-
we powinny być dostarczone kolejowej stacji ta-
ryfowej, która po sprawdzeniu danych, umiesz-
czonych w liście przekazowym, wypełnia rubryki
7 i 13 listu, zaopatruje je w pieczęć stacji i pod-
pis, poczem egzemplarz A. listu zatrzymuje celem
dołączenia do dokumentów przewozowych, nato-
miast egzemplarze B i C zwraca podurzędowi cel-
nemu. Podurząd po otrzymaniu egzemplarzy B i C
listów przekazowych postępuje z nimi w myśl
instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

3) Jeżeli przedsiębiorstwo wypisze w nagłow-
ku listu przekazowego nazwę granicznego urzędu
celnego odbiorczego, który nie jest właściwy sto-
sownie do przepisów kolejowych dla danego kie-
runku przewozu, kolejowa stacja taryfowa jest
uprawniona do zmiany w listach przekazowych
takiego urzędu na właściwy urząd celny. Zmiana
taka powinna być potwierdzona pieczęcią i pod-
pisem stacji taryfowej. Podurząd celny w takich
przypadkach zmienia w swoim rejestrze pierwot-
nie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd usta-
lony w liście przekazowym przez stację taryfową.

4) Czynności związane z wydawaniem kwi-
tów wywózowych na towary korzystające ze
zwrotu cla, wykonywa wyłącznie urząd celny ma-
cierzysty na zasadzie wydanych w tym względzie
osobnych przepisów.

§ 14. Podurzędy celne utworzone w siedzi-
bach przedsiębiorstw mają charakter czasowy
i mogą być zwinione po upływie trzech miesięcy
od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego
przedsiębiorstwa.

§ 15. Stwierdzone nieprzestrzeżenie przez
przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniej-
szym rozporządzeniu, może spowodować nie-
zwłoczne zwinienie podurzędu celnego z pominię-
ciem terminu ustalonego w § 14.

§ 16. Udzielone przedsiębiorstwu prawo do-
konywania odpraw celnych towarów w podurzęd-
zie gaśnie z chwilą wydzierżawienia przedsię-
biorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 17. Wszelkie przedsiębiorstwa, które ko-
rzystają z odpraw celnych towarów w podurzęd-
dach celnych, utworzonych w siedzibach przed-
siębiorstw, powinny w ciągu 30 dni od daty wej-
ścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć
właściwej Dyrekcji Ceł oświadczenie, że przymu-
ją zawarte w rozporządzeniu warunki i obo-
wiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 18. 1) Szczegółowe zarządzenia dla urzę-
dów celnych i podurzędów co do wykonania ni-
niejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcje Ceł
we własnym zakresie, w zależności od miejsco-
wych warunków.

2) Sposób doręczania urzędowi celnemu ma-
cierzystym i podurzędowi celnemu przez kolejową
stację taryfową wstępnych dokumentów celnych
(listu przekazowego, deklaracji nadawcy i t. p.)
oraz sposób dostarczania kolejowej stacji taryfo-
wej dokumentów na przesyłki odprawione przez
podurząd do wywozu zagranicę i inne szczegóły
kolejowo-celnej czynności ustala w wzajemnym
porozumieniu Dyrekcja Ceł z Dyrekcją Okręgową
Kolei Państwowych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w
życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.